

[Socialministeren]

lovens § 2, stk. 1, er det fastsat, hvilken myndighed der træffer beslutningen om at tilbyde en stofmisbruger kontrakt efter lovens bestemmelser samt træffer den endelige beslutning om at iværksætte en tilbageholdelse.

Ved en fejl er der i denne bestemmelse henvist til § 2, stk. 2, i den sociale styrelseslov, der omhandler det udvalg under kommunalbestyrelsen, der behandler sager om ydelser til enkeltpersoner. Hensigten har imidlertid været, som det også fremgår af bemærkningerne til loven samt af svar til Folketingets Socialudvalg, at lade personsagsudvalget under amtsrådet være den besluttede myndighed i forbindelse med disse beslutninger.

Da det således har været en forudsætning for Folketingets vedtagelse af loven, at det er amtskommunens personsagsudvalg, der har beslutningskompetencen på dette område, foreslås disse mere formelle forhold bragt på plads ved nærværende ændringsforslag, således at der i stedet henvises til den bestemmelse i den sociale styrelseslov, der omhandler personsagsudvalget under amtsrådet.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand. (Udskydelse af revisionsbestemmelsen til § 48 a).

(Lovforslag nr. L 21).

Ifølge den gældende revisionsbestemmelse fremsætter socialministeren inden udgangen af folketingsåret 1992-93 forslag for Folketinget om revision af ordningen om godtgørelse til forældre med alvorligt syge børn.

§ 48 a trædte i kraft den 2. april 1990. Med denne bestemmelse kan der ydes en økonomisk godtgørelse til forældre med alvorligt syge børn under 14 år, hvis forældrene i forbindelse med sygdommen helt eller delvis opgiver arbejdet.

Godtgørelsen svarer til de sygedagpenge, som modtageren ville være berettiget til i tilfælde af egen sygdom. Det forudsættes, at barnet er alvorligt sygt, hvilket vil sige, at det har behov for behandling og pleje på et hospital i 25 dage eller mere. Behandling eller pleje i hjemmet kan dog sidestilles med ophold på

hospital, når barnets behov i forbindelse med sygdommen taler for det. For enlige forældre, der er berettiget til ordinært børnetilskud, stilles der ikke krav om 25 dages sygeperiode, når barnet er indlagt på hospital.

I bemærkningerne til lovforslaget om § 48 a-ordningen (L 169 af 18. januar 1990) blev varslet, at der til brug for revision af ordningen ville foreligge dels almindelige økonomisk-statistiske oplysninger og dels en undersøgelse om forældrenes vurdering af ordningen.

Ordningen er imidlertid stadig væk så ny, at der kun foreligger meget begrænsede økonomisk-statistiske oplysninger. Af disse fremgår det, at ordningen kun blev anvendt i meget begrænset omfang i 1990, mens der fandt en stor stigning sted fra 1990 til 1991. Også i de kommende år forventes der en stigning i anvendelsen.

Udviklingen tyder på, at anvendelsen af § 48 a-ordningen endnu langt fra har fundet sit naturlige leje, hvilket kan antages at hænge sammen med, at kommunerne først efterhånden er blevet mere opmærksom på ordningens anvendelighed.

Der er derfor ikke på nuværende tidspunkt et så tilstrækkeligt erfaringsgrundlag, at en revision af ordningen med rimelighed kan foretages nu. Det foreslås derfor at udsætte revisionen til det efterfølgende folketingsår (1993-94), hvor der vil være sikkerhed for et bredere erfaringsgrundlag.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld. (Ændring af lovens indkomstbegreb samt ændringer som følge af ressortomlægning fra Undervisnings- og Forskningsministeriet til Finansministeriet).

(Lovforslag nr. L 22).

Formålet med lovforslaget er:

- 1) at ændre opgørelsen af lovens indkomstgrundlag, der anvendes ved beregning af tilskud til afvikling af studiegæld, i konsekvens af de ændrede regler i skattelovgivningen om udbytteindkomster og

[Finansministeren]

2) at ændre visse administrative bestemmelser på baggrund af den pr. 1. september 1991 stedfundne ressortomlægning, hvorved administrationen af bl.a. lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld er overført fra Undervisnings- og Forskningsministeriet til Finansministeriet.

Baggrunden for ændringerne vedrørende opgørelsen af indkomstgrundlaget er den ændring, der ved lov nr. 218 af 10. april 1991 fandt sted af forskellige skattelove. Herved blev dobbeltbeskatningen af aktieudbytter ophevet, og som følge heraf skal der med virkning fra tilskudsåret 1993-94 ske en tilpasning af grundlaget for beregning af tilskud efter nærværende lov.

Tilskud til afvikling af studiegæld beregnes ud fra låntagerens indkomstgrundlag i det andet kalenderår forud for tilskudsåret, som går fra 1. april til 31. marts.

Indkomstgrundlaget har indtil nu været opgjort som summen af den personlige indkomst og positiv kapitalindkomst, dvs. det samme grundlag, som anvendes ved beregning af 6 pct.-indkomstskat, men uden bundfradrag. Til dette grundlag lægges et beregnet formueafkast af visse lavtforrentede aktiver som aktier og anpartar. Det faktiske afkast fragår i det beregnede formueafkast.

Efter ændringen af reglerne om beskatning af aktieudbytter indgår sådanne udbytter ikke længere i kapitalindkomsten og dermed ejheller i 6 pct.-grundlaget. Som følge heraf foreslås det, at udbytteindkomsten ikke længere skal kunne fragå i det beregnede formueafkast. Efter lovforslaget vil det således alene være kapitalindkomst efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 4 og 5, hvori der indeholdes udbytteskat, der kan fragå i det beregnede formueafkast.

Folketinget har tidligere vedtaget tilsvarende konsekvensændringer i opgørelsen af indkomstgrundlaget i lov om statens uddannelsesstøtte og lov om social pension og lov om social bistand.

Herudover omfatter forslaget som nævnt en række ændringer af administrativ og teknisk karakter, der har til formål at ajourføre loven som følge af den stedfundne ressortændring og forenkle administrationen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens

vegne anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om psykologer m.v.
(Lovforslag nr. L 23).

Med vedtagelsen den 28. april 1992 af beslutningsforslag nr. B 41 pålagde Folketinget regeringen at fremsætte et lovforslag om autorisation af psykologer inden den 15. oktober 1992. Efter beslutningsforslaget skulle det ske efter følgende retningslinier:

»Der meddeles titelbeskyttelse til akademisk uddannede psykologer, og der etableres en autorisationsordning for psykologer med akademisk uddannelse og 2 års efteruddannelse i praktisk psykologarbejde.«

Ligeledes skulle der efter beslutningsforslaget nedsættes et sagkyndigt autorisationsnævn, der skal have til opgave at godkende ansøgninger om autorisation og at føre tilsyn med psykologers virke.

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet på dette grundlag. Regeringen kunne i sin tid ikke støtte beslutningsforslaget, og regeringen kan heller ikke nu gå ind for lovforslaget.

Efter regeringens opfattelse er der for det første ikke behov for en autorisationsordning for psykologer, bl.a. fordi langt de fleste psykologer er offentligt ansat og deres kvalifikationer derfor klarlagt i forbindelse med ansættelsen. For det andet lægges der i lovforslaget – i overensstemmelse med beslutningsforslaget – op til en titelbeskyttelse af psykologer på forskellige niveauer, nemlig på den ene side autoriserede psykologer og på den anden side psykologer. Dette vil efter regeringens opfattelse skabe uklarhed og forvirring, som ikke gavner det forbrugervejledende formål, der, så vidt jeg kan se, ligger bag det stillede beslutningsforslag.

Regeringen må dog navnlig tage afstand fra den særlige konstruktion med et uafhængigt sagkyndigt autorisationsnævn, som efter beslutningsforslaget skal godkende autorisationsansøgningerne og føre tilsynet med de autoriserede psykologer. Konstruktionen er ikke blot et markant brud med den eksisterende ordning for autoriserede sundhedspersoner, hvor det er Sundhedsstyrelsen, der er pålagt de